

Bc. Lucia Szorádová

El cuerpo humano en la fraseología y las expresiones idiomáticas españolas con respecto a las lenguas chesa y eslovaca

Oponentský posudek diplomové práce

Bc. Lucia Szorádová se ve své práci věnuje vybrané skupině španělských frazémů, které v sobě obsahují pojmenování lidského těla nebo jeho části. Práci se autorka rozhodla psát španělsky a hned v úvodu musím konstatovat, že jazyková úroveň je velmi dobrá a v práci jsem v tomto směru nenalezla na žádné závažnější nedostatky.

V teoretické části se autorka věnuje frazeologii jako takové a snaží se porovnat přístup český s přístupem španělským. Vzhledem k tomu, že v této oblasti panuje velká terminologická roztržičnost a řada termínů není ani samotnými autory, kteří je užívají, dostatečně přesně vymezena, jedná se o úkol obtížný, s nímž se autorka vyrovnala dobře.

Výhrady mám pouze k formální stránce této části. Vedle drobných nedostatků (názvy děl nejsou důsledně uváděny kurzívou, za poznámkami pod čarou není tečka apod.) je to zejména absence bibliografických u některých citovaných autorů. Autorka zvolila formu odkazování prostřednictvím poznámky pod čarou s bibliografickým údajem, což je samozřejmě naprosto v pořádku, bohužel v řadě případů tato poznámka pod čarou v textu chybí a je uvedeno jen jméno autora (viz např. str. 15, 16, 19, 24, 25, 26, 28, 29, 30, 31, 63).

V několika případech pak zmíněný autor není uveden ani v celkové bibliografii – např. Cerdá Massó (zmínka na str. 16), Thun (zmínka na str. 18), Seco (zmínka na str. 29), Mounin (zmínka tamtéž), Dubois (zmínka tamtéž), Russel (zmínka na str. 32). V těchto případech se pravděpodobně jedná o citace z druhé ruky, to by však mělo být v práci uvedeno.

Navzdory těmto nedostatkům bych chtěla ocenit širší děl, s nimiž se autorka seznámila, i to, že se neomezila jen na španělsky a česky psané monografie a články.

Praktická část práce je tvořena poměrně rozsáhlým slovníkem, který vychází ze španělských frazémů obsahujících části lidského těla a je doplněn jejich českými a slovenskými překlady. Za jeho sestavením stojí nepochybně velké množství práce (čeština navíc není autorčiným rodným jazykem, takže překlady do tohoto jazyka velmi oceňuji). Je jen škoda, že tento slovník není více okomentován a nenalezneme zde více samostatných postřehů.

V závěru praktické části nabízí autorka zajímavou korpusovou analýzu, která zkoumá frekvenci užití konkrétních frazémů na základě typologie, která byla použita i pro sestavování

slovníku. Tuto část považuji za velmi zajímavou, podnětnou a hezky zpracovanou. Autorka mimo jiné dochází k zjištění, že paralelní korpus může nabídnout celou řadu překladatelských řešení, která neodpovídají tomu, co je uvedeno ve frazeologických slovnících, a mohou tak být užitečným pomocníkem pro začínající překladatele.

Určité výhrady mám k formální stránce práce, kde je často nedůsledně užívána kurzíva, odsazení prvního řádku na začátku odstavce také není jednotné (toto je pro čtenáře dosti rušivé). Autorka několikrát přechází ze singuláru do plurálu skromnosti.

Náměty k obhajobě:

- a) Na str. 26-27 autorka zmiňuje důležitost jazykových korpusů při studiu frazeologie. Nepředstavuje však žádná konkrétní díla, která by na problematiku nahlížela za pomoci korpusu. Mohla by některá uvést?
- b) Setkala se autorka při analýze na korpusu *InterCorp* s nějakými případy, kdy by zkoumaný frazém byl přeložen vysloveně chybně (např. překladatel vůbec nepochopil, že se jedná o frazém, a překládal doslova)?

Předkládaná práce dle mého názoru splňuje požadavky kladené na studenty navazujícího magisterského studia. Doporučuji ji k obhajobě a navrhuji hodnocení *velmi dobře*.

V Praze dne 27. ledna 2016

PhDr. Dana Kratochvílová, Ph.D.